

Гео Милев

Гроб

... там гробо ке си направам,
името ке си напишам
и мойте тежки тегоби!

Залязвам аз в зеления твой поглед –
така без страст и злобно избледнял,
усмивката ти е за мене строг лед
и всяка ласка – тягостен метал,
вода от пепел пия в глътки топли –
без вопли, без покруса, без печал:
о, час за горко бягство ме заклина
далеч към камък, лишей и пустиня.

Там моя гроб ме чака в мрак потаен
– ни плачуща върба, ни кипарис –
и в плочата надгробна ще вдълбая
сам свойто име: горка летопис
на любовта ми...
Сляп виси безкрая.
Мълчи дълбоко там безцветна низ.
Мре кървав месец – сетня четвъртина –
сред камък, лишей, кости и пустиня.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11313>]